

När jag var en sjutton, aderton år var jag hos min äldsta syster Hanna som var gift med Jöns Persson på Bomhög (Vinstorp vid Lomma) och då fick min syster ont i magen, hon fick kräkningar och vågade nästan inte äta. Hon sökte först doktor i Lund, men det gjorde ingen nytta och så var där nån som rådde henne att resa till Åsumapågen och det gjorde hon. Han ordinerade en del örter och så skulle hon dricka avkok på morötter tre gånger om dagen och när hon hade hållit på en veckas tid var hon frisk och kry igen. Det bodde en familj nere vid sjön som hette Hans Pers, de hade en tös som tjänste hos oss på Bomhög och hon talade om för sin mor att mor Jöns Pers hade varit hos Åsumapågen och blivit botad för sin sjukdom. Tösens mor var mycket nervsjuk, hon kunde inte sova om nätterna och inbillade sig att alla människor ville henne ont, hon sa att hon hade hört många gånger hur alla grannarna förtalade henne och hon vågade inte gå ut för att hon var rädd för grannarna. Tösen ville att hon skulle söka Åsumapågen, men mannen avrådde det, han trodde inte "kloka gubbar". Till slut gav han med sig och reste till Åsumapågen för sin kvinna, han hade en särk med sig som hon hade haft på om natten. Åsumapågen sa att det fanns ingen medicin som kunde hjälpa, det enda som kunde bota henne

14.

ACC. NR M. 11118:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var att hon kom till någon annan plats och träffade andra människor och
det var en klok ordination för sen mannen strax därpå sålt huset
flyttade de till Furulund och hustrun blev sedan kry och fullt normal.